

Η μεταρρύθμιση της ΦΑ 1900-1939

Μεταρρύθμιση της ΦΑ - εισαγωγή των αθλημάτων

- ▶ Η μεταρρύθμιση στην εκπαίδευση επηρέασε και τη ΦΑ.
- ▶ Η ΦΑ πέρασε αρχικά στην θεώρηση ότι ο «αθλητισμός έχει εκπαιδευτική αξία» και στην συνέχεια υιοθετήθηκε η αντίληψη «αθλητισμός για όλους»
- ▶ Η άσκηση για την προαγωγή τη υγείας και την απόκτηση καλής φυσική κατάστασης πέρασαν σε δεύτερη μοίρα
- ▶ Η μετάβαση ήταν αποτέλεσμα της μεγάλης επίδρασης που είχαν τα αθλήματα στην αμερικανική κοινωνία και της αντίληψης των ΕΦΑ ότι η εισαγωγή του στη ΦΑ θα έδινε ώθηση του μαθήματος
- ▶ Το 1930 το πρόγραμμα της ΦΑ περιελάμβανε μόνο αθλητισμό και ενδοσχολικά πρωταθλήματα

Ραγδαία ανάπτυξη του αθλητισμού

- ▶ Μέχρι το 1906 το πρόγραμμα της φυσικής αγωγής το χειριζόταν το διδακτικό προσωπικό των κολεγίων/πανεπιστημίων
- ▶ Αντίθετα οι αγώνες ήταν υπό την εποπτεία των αθλητικών ενώσεων που ελέγχονταν από σπουδαστές και απόφοιτους. Αυτή η κατάσταση ήταν προβληματική γιατί δεν υπήρχε ένας ενιαίος φορέας που θα εποπτεύει τους αγώνες αυτούς.
- ▶ Το 1918 το NCAA ζήτησε από τα κολλέγια και τα πανεπιστήμια να μεριμνούν ώστε οι αθλητές να μπορούν να συμμετέχουν στις προπονήσεις και στα μαθήματα

Ο αθλητικός ανταγωνισμός επιδρά στη ΦΑ

- ▶ Η υποχρεωτική εισαγωγή της ΦΑ στο πρόγραμμα των σχολείων δημιούργησε έλλειψη στη στελέχωση των σχολείων με πτυχιούχους ΕΦΑ γεγονός που οδήγησε στην πρόσληψη ατόμων χωρίς τα απαραίτητα προσόντα
- ▶ Το 1930 τα προγράμματα σπουδών ΦΑ των πανεπιστημίων εστίασαν αποκλειστικά και μόνο στην προπονητική
- ▶ Ο Lewis διατύπωσε την αντίληψη ότι η μεταρρύθμιση στη ΦΑ δεν έγινε για να προωθήσει εκπαιδευτικά ιδεώδη μέσω του αθλητισμού για όλους αλλά για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του διακολεγιακού αθλητισμού

Ο αθλητικός ανταγωνισμός επιδρά στη ΦΑ

- ▶ Ο Williams αντιλαμβανόμενος τη δυσκολία των καταστάσεων πρότεινε και έπεισε τους ΕΦΑ να οργανώσουν το μάθημα της ΦΑ ώστε οι μαθητές μέσα από τη συμμετοχή του στα αθλήματα να αποκτήσουν και άλλες εμπειρίες.
- ▶ Ισχύει αυτή η άποψη στις μέρες μας;

Διαμάχη για τους στόχους της ΦΑ και τις μεθόδους για την επίτευξη τους

- ▶ Την περίοδο μεταξύ 1900-1930 υπήρξε μία επιστημονική διαμάχη για το περιεχόμενο του μαθήματος της ΦΑ, τους στόχους του και τις μεθόδους που θα χρησιμοποιηθούν για την επίτευξη αυτών των στόχων.
- ▶ Αποτέλεσμα αυτής της διαμάχης ήταν η εισαγωγή γνωστικών αντικείμενων όπως το παιχνίδι, οι αγώνες, ο χορός και τα αθλήματα για την επίτευξη των στόχων του μαθήματος τη ΦΑ.

Απόψεις για το παιχνίδι

Χ. Σπένσερ (1820-1903): το παιχνίδι πηγή εκτόνωσης της περίσσειας ενέργειας του ανθρώπου η οποία δεν είναι απαραίτητα για την επιβίωση του.

Γ. Τζέιμς (1842-1910): η συμπεριφορά του ανθρώπου στο παιχνίδι βασίζεται στο ένστικτο. Δεν είναι ωστόσο αποτέλεσμα αντανακλαστικών αντιδράσεων στα ερεθίσματα που δέχεται από το περιβάλλον αλλά βασίζεται στη λογική ικανότητα του ανθρώπου

Κ. Γκρόος (1861-1946): το παιχνίδι είναι ένα εκπαιδευτικό μέσο όπου οι ενστικτώδεις αντιδράσεις του παιδιού ενισχύονται με τις εμπειρίες που αποκτά από το παιχνίδι. Άρα το παιχνίδι αποτελεί μια δραστηριότητα όπου το παιδί αποκτά εμπειρίες τις οποίες θα χρησιμοποιεί στην ενήλικη ζωή του

Απόψεις για το παιχνίδι

Γκ.Χολ(1844-1924): το παιδί από τη γέννησή του μιμείται μέσα από το παιχνίδι την ανάπτυξη του είδους και υιοθετεί συμπεριφορές που απαιτούνται για την ανάπτυξη του είδους. Άρα το παιχνίδι μαζί με τους αγώνες και αθλήματα (προεκτάσεις του παιχνιδιού) αποτελούν το ιδανικό περιβάλλον για την ανάπτυξη του νου και του σώματος του παιδιού.

Λ. Γκούλικ (14865-1918):συνέγραψε το βιβλίο «The philosophy of play» στο οποίο υπερθεμάτιζε για τη σπουδαιότητας του παιχνιδιού στην ανάπτυξη της προσωπικότητας και του κοινωνικού χαρακτήρα του ατόμου

Τ. Ντιούι (1859-1951): υποστήριζε (σε αντίθεση με τους δυϊστές & ρεαλιστές) ότι ο νους και το σώμα είναι ένα. Το παιχνίδι δεν αποτελεί μία χωρίς νόημα δραστηριότητα αντίθετα απαιτεί την ψυχική και σωματική εμπλοκή του ατόμου και συμβάλλει στην εκπαίδευση του. Επίσης προάγει την κατανόηση των δημοκρατικών δραστηριοτήτων και συμβάλλει στην κοινωνική αλληλεπίδραση

-

Το παιχνίδι στη ΦΑ

- ▶ Το παιχνίδι την περίοδο 1900-1915 είναι το κυρίαρχο αντικείμενο της ΦΑ και αυτό γιατί είχε ορισμένα πλεονεκτήματα:
- ▶ η ατομικότητα περνούσε σε δεύτερη μοίρα και οι ατομικοί στόχοι μετατρέπονται σε ομαδική
- ▶ Εξασκούσε φυσικές ικανότητες
- ▶ Ανέπτυσσε ικανότητες και χαρακτηριστικά όπως το θάρρος, η αντοχή, η ομαδική εργασία και η εντιμότητα
- ▶ Ανέπτυσσε την υγεία κι την ευρωστία
- ▶ Καλλιεργούσε ιδεώδη όπως η δημοκρατία
- ▶ Συμβάλλει στην ανάπτυξη του ανδρισμού

Η νέα Βάση της ΦΑ (1916-1930)

- ▶ Ο Χέδερινγκτον διατύπωσε την άποψη ότι η ΦΑ αποτελείται από τέσσερα ξεχωριστά αλλά συσχετιζόμενα μεταξύ τους μέρη: το οργανικό το ψυχοκινητικό, του χαρακτήρα και της γνώσης.
- ▶ Η Φυσική Αγωγή θα έπρεπε να πετύχει 5 στόχους
 1. Την οργάνωση από ενήλικους δραστηριοτήτων με σκοπό την σωματική προπόνηση
 2. Την ανάπτυξη μέσω του παιχνιδιού ικανοτήτων κοινωνικής προσαρμογής με βάση τα επικρατούντα στην κοινωνία έθιμα
 3. Την εφαρμογή της θεωρίας του Thorndike για την μάθηση των παιδιών να ανταποκρίνεται σε θετικά σε ερεθίσματα που τους αρέσουν και να απομακρύνονται από ενοχλητικά ερεθίσματα
 4. Την ανάπτυξη του σωστού χαρακτήρα του παιδιού μέσα από τη σωστή καθοδήγηση των εκπαιδευτικών και το σωστά σχεδιασμένο μάθημα φυσικής αγωγής
 5. Την ανάπτυξη μέσα από το παιχνίδι και τη χρήση των μυών του σώματος της κριτικής σκέψης

Μετρήσεις ικανότητας και νοημοσύνης

- ▶ Την περίοδο αυτή αναπτύχθηκαν τεστ νοημοσύνης και πολλοί καθηγητές επιχειρήσαν να συνδέσουν την ευφυΐα με τη σωματική άσκηση. Τα αποτελέσματα των ερευνών δυστυχώς δεν αποκάλυψαν καμία συσχέτιση μεταξύ της νοημοσύνης και της σωματικής δραστηριότητας
- ▶ ο Rogers δημιούργησε τον αθλητικό δείκτη ο οποίος ήταν αποτέλεσμα των παρακάτω μετρήσεων:
 - ▶ δείκτης δύναμης δια του 10 +
 - ▶ το δείκτη φυσικής κατάστασης +
 - ▶ το πηλίκο της νοημοσύνης

Τα αποτελέσματα και αυτού του δείκτη κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η συσχέτιση μεταξύ φυσικής κατάστασης και νοημοσύνης είναι αρνητική

► Ευχαριστώ για την προσοχή σας